

Η ΕΙΡΗΝΟΜΗΧΑΝΗ

Αν ήμουν εφευρέτης, θα είχα κάνει μια εφεύρεση που θα την ονόμαζα Ειρηνομηχανή. Θα κυκλοφορούσε σε δύο μεγέθη: μία μικρή για το σπίτι και μία μεγάλη για τα κράτη. Θα ήταν σαν ένα κλιματιστικό σε σχήμα υδρόγειας σφαίρας και γύρω γύρω θα είχε τρυπούλες. Θα λειτουργούσε με αισθητήρες και θα είχε τρία επίπεδα. Κάθε φορά που θα ξεκινούσε ένας καβγάς σε κάποια οικογένεια, θα έπαιζε στην αρχή ήρεμη μουσική. Άμα συνέχιζε ο καβγάς, θα πετούσε λουλούδια κι αν πάλι δε σταματούσε, τότε θα πιτσίλιζε με νερό αυτούς που θα μάλωναν.

Το ίδιο κάπως θα ήταν και για τις χώρες, όμως θα ήταν πολύ μεγαλύτερο. Με τον τρόπο αυτό οι χώρες δε θα πολεμούσαν πια μεταξύ τους, γιατί με τη μουσική θα ηρεμούσαν και θα χαλάρωναν. Με τα λουλούδια θα έβλεπαν πως ο κόσμος μας είναι γεμάτος χρώματα και ομορφιά, και είναι κρίμα να καταστραφεί. Με το νερό που θα τους πιτσίλιζε σαν σιντριβάνι θα καταλάβαιναν ότι κάνουν χαζομάρες και θα καθάριζε το μυαλό τους.

Ο λόγος που σκέφτηκα να κατασκευάσω την Ειρηνομηχανή είναι ο πόλεμος που γίνεται στην Ουκρανία. Τον καιρό που άρχισαν να πολεμούν σκέφτηκα πώς θα μπορούσα να τους κάνουν να σταματήσουν. Έβλεπα με τη μαμά μου στην τηλεόραση τόσο κόσμο λυπημένο, που αναρωτιόμουν αν ήμουν εφευρέτης ποια μηχανή θα έφτιαχνα για να σταματήσω τον πόλεμο και τον πόνο που μοιράζει.

Αυτή τη μηχανή θα την έβαζα σε γραφεία αρχηγών κρατών και πολιτικών που όλο κάνουν συμβούλια, όμως δε λογαριάζουν ότι με τις αποφάσεις τους προκαλούν φτώχεια, δάκρυα και λύπη.